

ต้องการความช่วยเหลือเข้ามาในสภา สมาชิกในสภาวอร์ดจะปรึกษากันด้วยความรอบคอบถึงวิธีที่จะให้การช่วยเหลือที่ดีที่สุด อธิการจะตั้งใจฟังแนวคิดต่างๆ และให้งานมอบหมายผู้สอนศาสนาเต็มเวลาเป็นแหล่งช่วยเหลือเยี่ยมสำหรับวอร์ดในความพยายามช่วยเหลือนี้ พวกเขายังหนุ่มแน่นและมีกำลัง พวกเขายินดีที่จะมีรายชื่อเฉพาะเจาะจงของคนที่เราจะทำงานด้วย พวกเขาสนุกในการทำงานร่วมกับสมาชิกวอร์ด พวกเขารู้ว่านี่จะเป็นโอกาสดีในการเสาะหา พวกเขาอุทิศตนต่อการสถาปนาอาณาจักรของพระเจ้า พวกเขามีประกายที่พยายามที่เข้มแข็งว่าพวกเขาจะเป็นเหมือนพระคริสต์ยิ่งขึ้นขณะที่มีส่วนร่วมในความพยายามช่วยเหลือนี้

สุดท้ายนี้ ขอให้ข้าพเจ้าแบ่งปันสมบัติที่ซ่อนอยู่ในเรื่องราวของพระคัมภีร์นี้ ซึ่งอยู่ในข้อ 5 “เมื่อพระเยซูทรงทอดพระเนตรเห็นความเชื่อ *ของพวกเขา*” (เพิ่มตัวเอน) ข้าพเจ้าไม่เคยสังเกตมาก่อนในอดีต—ความเชื่อ *ของพวกเขา* การรวมศรัทธาของพวกเขาจะมีผลต่อความผาสุกของผู้อื่น

คนเหล่านั้นคือใครเมื่อพระเยซูทรงกล่าวอ้างถึง อาจจะมีคนถึงสี่คนในที่ปาซาที่ย่อยมา ตัวชายที่ย่อยเอง คนที่สวดอ้อนวอนให้เขา และคนที่กำลังนั่งฟังคำสอนของพระเยซู และคอยเอาใจช่วยอยู่อย่างเงียบๆ เพื่อรอปาฏิหาริย์ที่จะเกิดขึ้นอีกไม่นาน อาจจะมีถึงภรรยา บิดามารดา บุตรีธิดา ผู้สอนศาสนา ประธานโครัม ประธานสมาคมสังเคราะห์ อธิการ และมีมิตรสหายที่อยู่แดนไกล เราทุกคนสามารถช่วยกันและกันได้ เราควรจะช่วยแรงร่วมใจกันในการเสาะหาเพื่อให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือ

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเยซูคริสต์คือพระผู้เป็นเจ้าแห่งปาฏิหาริย์ พระเยซูคริสต์ทรงรักเราทุกคนและมีพลังอำนาจช่วยให้รอดและรักษาเรา ทั้งทางกายและทางวิญญาณ เมื่อเราช่วยพระองค์ในพันธกิจแห่งการช่วยจิตวิญญาณให้รอดของพระองค์ เราก็จะได้รับความช่วยเหลือด้วยเช่นกัน ข้าพเจ้าเป็นพยานในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ แม้พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. สำหรับตัวอย่าง ดู โธมัส เอส. มอนตัน “ความรับผิดชอบของเราในการช่วยชีวิต,” *เลียวไฮนา*, ต.ค. 2013, 5.

โดยเอ็ลเดอร์คี. ทอคค์ คริสทอฟเฟอร์สัน แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง

เป็นอิสระตลอดกาล เพื่อกระทำด้วยตนเอง

นี่คือพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าที่เราจะเป็นชายและหญิงอิสระ สามารถบรรลุศักยภาพสูงสุดของเราทั้งทางโลกและทางวิญญาณได้

ละครของวิลเลียม เชกสเปียร์ชื่อ *The Life of King Henry V* (พระชนมชีพของสมเด็จพระเจ้าเฮนรีที่ 5) มีฉากเวลากลางคืนในค่ายทหารอังกฤษที่อาแฉง-กูร์ตก่อนจะสู้รบกับกองทัพฝรั่งเศส ในแสงสลัว พระเจ้าเฮนรีปลอมพระองค์เสด็จท่ามกลางกองทหารซึ่งไม่มีใครสังเกตเห็น พระองค์สนทนากับพวกเขา พยายามประเมินขวัญกำลังใจกองทหารที่มีจำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับฝ่ายตรงข้าม เนื่องจากทหารไม่รู้ว่ามีพระองค์เป็นใคร จึงแสดงความคิดเห็นอย่างตรงไปตรงมา ระหว่างการสนทนาช่วงหนึ่งพวกเขาวิเคราะห์กันว่าใครต้องรับผิดชอบต่อสิ่งที่เกิดขึ้นกับทหารในสนามรบ—พระราชาหรือทหารแต่ละคน

ในประเด็นหนึ่งพระเจ้าเฮนรีประกาศว่า “ข้าคิดว่าข้าไม่อาจพอใจกับการตายในที่ใดนอกจากในกองทัพของพระราชา เพราะอุดมการณ์ของพระองค์นั้นเที่ยงธรรม”

ไมเคิล วิลเลียมส์ตอบกลับว่า “นั่นเกินกว่าที่เราจะรู้”

สหายของเขาเห็นด้วย “ใช่ เราไม่จำเป็นต้องรู้ให้มากกว่านี้ เพราะเพียงพอดแล้วแก่เรา ที่รู้ว่าเราเป็นทหารของพระราชา หากอุดมการณ์ของพระองค์ผิด เราก็หาได้ผิดไม่ ความผิดของเราจะถูกกลบฝังไปเพราะเราเพียงเชื่อ

ฟังพระองค์”

วิลเลียมส์เสริมว่า “ถ้าอุดมการณ์ของพระราชาไม่ดี พระองค์ก็มีหน้าที่รับผิดชอบเพียงผู้เดียว”

ไม่แปลกใจเลย พระเจ้าเฮนรีไม่เห็นด้วย “ทหารทุกคนมีหน้าที่ต่อพระราชา แต่จิตวิญญาณของทหารทุกคนเป็นของตนเอง”

เชกสเปียร์ไม่พยายามหาคำตอบให้ประเด็นโต้เถียงนี้ในละคร และในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ประเด็นโต้เถียงนี้ดำเนินต่อมาถึงยุคสมัยของเรา—ใครรับผิดชอบต่อสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตเรา

เมื่อสิ่งต่างๆ เริ่มแย่งง มักจะมีการโทษผู้อื่นหรือแม้แต่พระผู้เป็นเจ้า บางครั้งความรู้สึกถึงสิทธิประโยชน์ส่วนตนมีมากขึ้น แต่ละคนหรือกลุ่มชนพยายามจะยกหน้าที่รับผิดชอบต่อสภาพความเป็นอยู่ของตนเองไปให้ผู้อื่นหรือรัฐบาล ในเรื่องทางวิญญาณ บางคนคาดเดาว่าชายและหญิงไม่จำเป็นต้องพยายามทำความชอบธรรมส่วนตัว—เพราะพระผู้เป็นเจ้าทรงรักและทรงช่วยเรา “ดังที่เราเป็น”

แต่พระผู้เป็นเจ้าทรงประสงค์ให้บุตรธิดาของพระองค์กระทำตามสิทธิ์เสรีทางศีลธรรม ซึ่งพระองค์ประทานแก่พวกเขา “เพื่อมนุษย์ทุกคนจะรับผิดชอบบาปของเขาเองในวันแห่ง

การพิพากษา”² เป็นแผนและพระประสงค์ของพระองค์ที่เราจะมีบทบาทสำคัญในการตัดสินใจด้วยตนเองในละครชีวิตของเรา พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะไม่ทรงดำเนินชีวิตเราหรือควบคุมเราเหมือนเราเป็นหุ่นเชิด เหมือนกับที่ลูซิเฟอร์ครั้งหนึ่งเคยเสนอ ศาสดาพยากรณ์ของพระองค์ก็จะไม่รับบทบาทเป็น “คนเชิดหุ่น” แทนพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเช่นกัน บริคัมยังก์กล่าวว่า “ข้าพเจ้าไม่ได้หวังว่าวิสุทธิชนยุคสุดท้ายในโลกนี้ หรือในสวรรค์ จะพอใจกับทุกสิ่งที่ข้าพเจ้าทำ เว้นแต่พระวิญญาณของพระเจ้าพระเยซูคริสต์—วิญญาณแห่งการเปิดเผย จะทำให้พวกเขาพอใจ ข้าพเจ้าอยากให้พวกเขาารู้และเข้าใจด้วยตนเอง”³

ดังนั้นพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะไม่ทรงช่วยเรา “ดังที่เราเป็น” อย่างแรกเลยเพราะว่า “ดังที่เราเป็น” เราไม่สะอาด และ “สิ่งไม่สะอาดจะพำนัก... ในที่ประทับของพระองค์ก็ไม่ได้; เพราะ, ในภาษาของอาดัม, มหามารุฆแห่งความบริสุทธิ์คือพระนามของพระองค์, และพระนามของพระองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระองค์คือบุตรแห่งพระมหามารุฆ [แห่งความบริสุทธิ์]”⁴ และอย่างที่สอง พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะไม่ทรงทำให้เราเป็นในสิ่งซึ่งเราไม่ได้เลือกจะเป็นโดยการกระทำของเรา พระองค์ทรงรักเราอย่างแท้จริง และเพราะพระองค์ทรงรักเรา พระองค์ทรงไม่บังคับหรือทอดทิ้งเรา แต่ทรงช่วยเหลือและนำทางเรา โดยแท้จริง การแสดงความรักที่แท้จริงของพระองค์คือพระบัญญัติของพระองค์

เราควร (และเราได้) ขึ้นชมยินดีในแผนซึ่งพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงสถาปนาไว้ที่ให้เราเลือกได้ เพื่อให้เรากระทำด้วยตนเองและลิ้มรสผลที่ตามมา หรือดังที่พระคัมภีร์อธิบายไว้เพื่อ “ลิ้มรสความขมขื่น, เพื่อ [พวกเรา] จะรู้จักให้คุณค่าแก่ความดี”⁵ เราสำนึกคุณตลอดกาลที่การชดใช้ของพระผู้ช่วยหรืออดัมมีชัยเหนือบาปที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ทั้งนี้เพื่อที่เราจะมากเกิดในโลกแต่ไม่ได้รับโทษเพราะการล่วงละเมิดของอาดัม⁶ เพราะได้รับการไถ่จากการตก เราเริ่มชีวิตอย่างบริสุทธิ์ต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า “เป็นอิสระตลอดกาล, รู้จักแยกแยะดีชั่ว; กระทำด้วยตนเองและมีลูกกระทำ”⁷ เราเลือกเป็นคนที่เราต้องการเป็นได้ และด้วยความช่วยเหลือจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเราเป็นแม้ดังที่พระองค์ทรงเป็นได้⁸

พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เปิดหนทาง

สู่สิ่งที่เราอาจเป็นได้ โดยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์และพระคุณของพระองค์ ความล้มเหลวของเราในการดำเนินชีวิตอย่างดีพร้อมและสม่ำเสมอตามกฎศีลเสี่ยลในชีวิตมรรตัยจะถูกกลับไป และเราสามารถพัฒนาอุปนิสัยเหมือนพระคริสต์ได้ อย่างไรก็ตาม ความยุติธรรมเรียกร้องว่าสิ่งเหล่านี้จะไม่เกิดขึ้นหากปราศจากความเต็มใจและความร่วมมือของเรา เป็นเช่นนั้นเสมอมา การมาอยู่บนแผ่นดินโลกในร่างกายเราเป็นผลจากการเลือกที่เราแต่ละคนทำไว้เพื่อจะมีส่วนร่วมในแผนของพระบิดา⁹ ฉะนั้น ความรอดจึงไม่ใช่ผลของความพึงพระทัยของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า แต่ก็ไม่ได้อาจเกิดจากพระประสงค์เบื้องต้นเพียงอย่างเดียวเช่นกัน¹⁰

ความยุติธรรมเป็นคุณลักษณะสำคัญยิ่งของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า เรามีศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้เพราะพระองค์ทรงเป็นที่ไว้วางใจอย่างที่สุด พระคัมภีร์สอนเราว่า “พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าไม่ทรงดำเนินในวิถีที่คิดเดียว, ทั้งพระองค์ไม่ทรงเลี้ยวไปทางขวามือหรือทางซ้าย, ทั้งพระองค์ไม่ทรงเปลี่ยนแปลงจากที่พระองค์ตรัสไว้, ฉะนั้นทางของพระองค์จึงตรง, และ

วิถีของพระองค์จึงเป็นหนึ่งรอบนรินทร์”¹¹ และ “พระเจ้าไม่ทรงลำเอียง”¹² เราพึงพาคุณสมบัติอันสูงส่งของความยุติธรรมสำหรับศรัทธา ความมั่นใจ และความหวัง

แต่ด้วยผลของการเป็นคนชอบธรรมที่สมบูรณ์แบบ มีบางสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงทำไม่ได้ พระองค์ไม่สามารถช่วยชีวิตหรือขับไล่ผู้ใดโดยพลการ พระองค์ “ไม่อาจมองดูบาปด้วยระดับความยินยอมแม้เล็กน้อยที่สุด”¹³ พระองค์ไม่สามารถยินยอมให้ความเมตตาอยู่เหนือความยุติธรรม¹⁴

นี่คือหลักฐานชัดเจนในความยุติธรรมของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าผู้ทรงสถาปนาหลักธรรมแห่งความเมตตาตามากุกัน เพราะพระองค์ทรงยุติธรรม พระองค์จึงทรงวางแผนให้ความเมตตา มีบทบาทที่ขาดไม่ได้ในจุดหมายนรินทร์ของเรา ดังนั้น “ความยุติธรรมปฏิบัติข้อเรียกร้องทั้งหมดของมันเป็น, และความเมตตาอ้างสิทธิ์ในทุกสิ่งที่เป็นของมันเองด้วย”¹⁵

เรารู้ว่าเป็นเพราะ “ความทุกข์เวทนาและความตายของคนที่มีได้ทำบาป, ผู้ที่ [พระบิดา] พอพระทัยมาก; ... พระโลหิตของพระบุตรของพระองค์ซึ่งหลั่งไว้”¹⁶ ที่สนองข้อเรียกร้อง

แห่งความยุติธรรม เสนอความเมตตา และ
ไถ่เรา¹⁷ ถึงกระนั้น “ตามความยุติธรรม, แผน
แห่งการไถ่จะเกิดขึ้นไม่ได้, เว้นแต่โดยเงื่อนไข
การกลับใจ”¹⁸ นี่คือข้อเรียกร้องและโอกาส
สำหรับการกลับใจซึ่งอนุญาตให้ความเมตตา
ทำงานได้โดยไม่เหยียบย่ำความยุติธรรม

พระคริสต์ไม่ได้สิ้นพระชนม์เพื่อจะช่วยให้
ชีวิตตามชอบพระทัยแต่เพื่อเสนอการกลับใจ
เราวางใจ “อย่างเต็มที่ในคุณงามความดีของ
พระองค์ผู้ทรงอำนาจที่จะช่วยให้รอด”¹⁹ ใน
กระบวนการกลับใจ แต่การกลับใจเป็นการ
เปลี่ยนความตั้งใจของเราเอง ดังนั้นโดยการ
ทำให้การกลับใจเป็นเงื่อนไขก่อนจะรับของ
ประทานแห่งพระคุณ พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วย
ให้เรายังคงรักษาหน้าที่รับผิดชอบด้วยตนเอง
ได้ การกลับใจเคารพและสนับสนุนสิทธิเสรี
ทางศีลธรรมของเรา “และดังนั้นความเมตตา
จะสนองข้อเรียกร้องแห่งความยุติธรรมได้,
และล้อมพวกเขาไว้ในพระพาหุแห่งความ
ปลอดภัย, ขณะที่ผู้ไม่ใช่ศรัทธาสู่การกลับใจ
จะเปิดโอกาสให้กฎทั้งหมดของข้อเรียกร้อง
แห่งความยุติธรรม; ฉะนั้นแก่นแท้ที่มีศรัทธา
มาสู่การกลับใจเท่านั้นจึงจะนำมาซึ่งแผน
แห่งการไถ่อันยิ่งใหญ่และเป็นนิรันดร์”²⁰

การเข้าใจผิดความยุติธรรมและพระเมตตา
ของพระผู้เป็นเจ้าเป็นเรื่องหนึ่ง การปฏิเสธ
การดำรงอยู่หรือฤทธานุภาพสูงสุดของพระ-

ผู้เป็นเจ้าเป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ทั้งสองอย่างจะ
มีผลให้เราผิดภัยสูงสุดแห่งความเป็น
พระเจ้าน้อยลง—บางครั้งยิ่งน้อยกว่ามาก
พระผู้เป็นเจ้าผู้ไม่ทรงเรียกร้องสิ่งใดเลยมีค่า
เท่ากับพระผู้เป็นเจ้าที่ไม่ทรงดำรงอยู่ โลก
ที่ปราศจากพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่
ผู้ทรงสถาปนากฎแห่งศีลธรรมเพื่อปกครอง
และทำให้ลูกๆ ของพระองค์ดีพร้อม ก็เป็น
โลกที่ไร้ความจริงหรือความยุติธรรมสูงสุด
เป็นโลกที่ถูกสัมพัทธนิยมทางศีลธรรมของ
มนุษย์ครอบงำโดยสิ้นเชิง

สัมพัทธนิยมหมายความว่าแต่ละคนคือ
สิทธิอำนาจสูงสุดของตนเอง แน่نون ไม่ใช่
เพียงผู้ที่ปฏิเสธพระผู้เป็นเจ้าที่คล้อยตาม
ปรัชญานี้ บางคนก็เชื่อในพระผู้เป็นเจ้าก็ยัง
เชื่อว่าพวกเขาตัดสินใจถูกผิดด้วยตนเอง ชาย
หนุ่มคนหนึ่งแสดงความคิดเห็นทำนองนี้ “ใน
ความคิดของผมไม่อาจพูดได้ว่าศาสนาฮินดู
ผิดหรือศาสนาคาทอลิกผิดหรือการนับถือ
นิกายอภิสโคปเป็นเรื่องผิด—ผมคิดว่ามัน
ขึ้นอยู่กับสิ่งที่คุณเชื่อ... ผมคิดว่าไม่มีถูกและ
ผิด”²¹ เมื่อถามถึงพื้นฐานความเชื่อทางศาสนา
ของเขา อีกคนตอบว่า “ตัวผมเอง—ทุกสิ่งมา
จบที่ตัวผมเอง หมายถึงว่าจะมีสิทธิอำนาจ
เหนือสิ่งที่คุณเชื่อได้อย่างไร”²²

ถึงผู้ที่เชื่อว่าสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือทุกสิ่งเป็น
จริงได้ การประกาศความจริงที่ไม่ว่างเฉย

มั่นคง และเป็นสากลรู้สึกเหมือนการบีบ
บังคับ—“ฉันไม่ควรถูกบังคับให้เชื่อว่าบางสิ่ง
เป็นจริงซึ่งฉันไม่ชอบ” แต่นั่นไม่ได้เปลี่ยน
แปลงความเป็นจริง ความรังเกียจกฎแรง
โน้มถ่วงไม่ได้ป้องกันคนจากการหล่นลงไป
เมื่อก้าวออกจากหน้าผา เช่นเดียวกันกับกฎ
และความยุติธรรมนิรันดร์ เสรีภาพไม่ได้มา
จากการขัดขืนสิ่งนั้นแต่มาจากการประยุกต์
ใช้ นั่นเป็นพื้นฐานสำหรับเดซานุภาพของ
พระผู้เป็นเจ้า ถ้าไม่ใช่เพราะความเป็นจริง
ของความจริงที่มั่นคงและเปลี่ยนแปลงไม่
ได้ ของประทานแห่งสิทธิเสรีก็จะไร้ความ
หมายเนื่องจากเราจะไม่สามารถเห็นลวง
หน้าและมีจุดมุ่งหมายถึงผลลัพธ์จากการ
กระทำของเรา ดังที่ลีไฮกล่าวไว้ว่า “และหาก
ลูกจะกล่าวว่าไม่มีกฎ, ลูกจะกล่าวด้วยว่า
ไม่มีบาป. หากลูกจะกล่าวว่าไม่มีบาป, ลูก
จะกล่าวด้วยว่าไม่มีความชอบธรรม. และ
หากไม่มีความชอบธรรมก็ไม่มีความสุข. และ
หากไม่มีความชอบธรรมหรือความสุขก็ไม่มี
โทษหรือความเศร้าหมอง. และหากไม่มีสิ่ง
เหล่านี้ก็ไม่มีพระผู้เป็นเจ้า. และหากไม่มี
พระผู้เป็นเจ้าเราก็หาได้เป็นอยู่ไม่, ทั้งแผ่นดิน
โลกก็หาได้เป็นอยู่ไม่; เพราะจะมีการสร้าง
ของสิ่งต่างๆ ไม่ได้, ทั้งที่จะกระทำหรือถูก
กระทำ; ดังนั้น, สิ่งทั้งปวงต้องสูญสิ้นไป.”²³

ในเรื่องทั้งทางโลกและทางวิญญาณ โอกาส

ที่จะรับผิดชอบตนเองเป็นของประทานจากพระผู้เป็นเจ้าซึ่งหากไม่มีสิ่งนั้น เราจะไปไม่ถึงศักยภาพสูงสุดของเราในฐานะบุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้า ภาระรับผิดชอบส่วนตัวกลายเป็นทั้งสิทธิและหน้าที่ซึ่งเราต้องปกป้องอย่างสม่ำเสมอ เพราะสิ่งนี้ถูกใจตั้งตั้งแต่ก่อนการสร้าง เราต้องปกป้องภาระรับผิดชอบจากบุคคลหรือโปรแกรมซึ่งจะทำให้เราต้องพึ่งพาพวกเขา (บางครั้งโดยความปรารถนาดี) และเราต้องปกป้องภาระรับผิดชอบจากความโน้มเอียงของเราเองในการหลีกเลี่ยงงานที่ต้องทำเพื่อปลุกฝังพรสวรรค์ ความสามารถ และอุปนิสัยเหมือนอย่างพระคริสต์ มีเรื่องเล่าของชายคนหนึ่งผู้ไม่ยอมทำงาน เขาต้องการได้รับความดูแลทุกอย่าง ในวิถีคิดของเขา ศาสนจักรหรือรัฐบาล หรือทั้งสององค์กรเป็นหนี้การครองชีพของเขาเพราะเขาได้จ่ายภาษีและส่วนสิบแล้ว เขาไม่มีอะไรจะกินแต่ปฏิเสธที่จะทำงานเลี้ยงดูตนเอง ด้วยความสิ้นหวังและรังเกียจ ผู้ที่เคยพยายามช่วยเขาตัดสินใจว่าเนื่องจากเขาไม่พยายามแม้แต่จะยกนิ้วเพื่อทำมาหาเลี้ยงชีพ พวกเขาจะพาชายคนนั้นไปที่สุสานและปล่อยให้ตายระหว่างทางไปสุสาน ชายคนหนึ่งพูดว่า “เราทำแบบนี้ไม่ได้หรอก ผมมีข้าวโพดอยู่บ้างผมจะให้เขา”

พวกเขาจึงบอกชายคนนั้น และเขาก็ถาม

บาร์โธโลเม, ฮาร์เจเนตินา

ว่า “ปกอกเปลือกข้าวโพดหรือยัง”

พวกเขาตอบ “ยัง”

ชายคนนั้นจึงบอกว่า “ถ้าอย่างนั้นก็ไปสุสานเถอะ”

นี่คือพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าที่เราจะเป็นชายและหญิงอิสระ สามารถบรรลุศักยภาพสูงสุดของเราทั้งทางโลกและทางวิญญาณได้ ที่เราจะเป็นอิสระจากข้อจำกัดอันน่าอับอายของความยากจนและพันธนาการแห่งบาป ที่เราจะชื่นชมการเคารพตนเองและอิสรภาพ ที่เราจะเตรียมพร้อมในทุกสิ่งเพื่อจะไปสมทบกับพระองค์ในอาณาจักรซีเลสเชียล

ข้าพเจ้าไม่เชื่อความคิดหลอกหลวงที่ว่าเราทำได้ด้วยความพยายามของเราแต่ผู้เดียว โดยปราศจากความช่วยเหลืออันมากมาย และสม่ำเสมอจากพระองค์ “เรารู้ว่าโดยพระคุณนั่นเองที่เราได้รับการช่วยให้รอด, หลังจากเราทำทุกสิ่งจนสุดความสามารถแล้ว”²⁴ และเราไม่จำเป็นต้องมีความสามารถหรือความดีในระดับต่ำสุดระดับหนึ่งก่อนที่พระผู้เป็นเจ้าจะทรงช่วยเหลือ—เราได้รับความช่วยเหลือจากสวรรค์นั้นได้ทุกโหม่งยามของการทุกวัน ไม่ว่าเราจะอยู่ที่ไหนบนเส้นทางแห่งการเชื่อฟัง แต่ข้าพเจ้ารู้ว่านอกเหนือจากการปรารถนาความช่วยเหลือของพระองค์ เราต้องออกแรง กลับใจ และเลือกพระผู้เป็น

เจ้าเพื่อพระองค์จะทรงสามารถกระทำในชีวิตของเราให้สอดคล้องกับความยุติธรรมและสิทธิ์เสรีทางศีลธรรม คำวิงวอนของข้าพเจ้าคือขอเพียงมีความรับผิดชอบและไปทำงานเพื่อพระผู้เป็นเจ้าจะได้ทรงมีบางสิ่งที่จะช่วยเหลือเรา

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาทรงพระชนม์อยู่ พระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์ คือพระผู้ไถ่ของเรา และพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ทรงสถิตกับเรา พระองค์ทรงปรารถนาจะช่วยเราแน่นอน และพระปรีชาสามารถของพระองค์ไม่มีที่สิ้นสุด ขอให้เรา “ตื่น, และลุกขึ้นจากภัสมธุลี, ... เพื่อพันธสัญญาของพระบิดานิรันดรซึ่งพระองค์ทรงกระทำไว้กับ [เรา] จะเกิดสัมฤทธิ์ผล.”²⁵ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. William Shakespeare, *The Life of King Henry V*, องก์ที่ 4, ฉากที่ 1, บรรทัดที่ 127–29, 131–37, 183–85.
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 101:78.
3. Brigham Young, “Sermon,” *Deseret News*, Oct. 31, 1855, 267; อ้างถึงใน Terryl Givens and Fiona Givens, *The Crucible of Doubt: Reflections on the Quest for Faith* (2014), 63.
4. โมเสส 6:57.
5. โมเสส 6:55.
6. ดู หลักแห่งความเชื่อ 1:2; ดู 2 นีไฟ 2:25; โมเสส 6:53–56 ด้วย.
7. 2 นีไฟ 2:26; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:38 ด้วย.
8. ดู 3 นีไฟ 12:48; 27:27; ดู โรม 8:16–17; หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:37–38 ด้วย.
9. ดู วิวรรณ์ 12:7–9; หลักคำสอนและพันธสัญญา 29:36–38; โมเสส 4:3–4.
10. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:19–31.
11. หลักคำสอนและพันธสัญญา 3:2.
12. กิจการ 10:34–35.
13. หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:31.
14. ดู แอลมา 42:25.
15. แอลมา 42:24.
16. หลักคำสอนและพันธสัญญา 45:4.
17. ดู โมไซยาห์ 15:9.
18. แอลมา 42:13; เพิ่มตัวเอน.
19. 2 นีไฟ 31:19.
20. แอลมา 34:16.
21. ใน Christian Smith, *Souls in Transition: The Religious and Spiritual Lives of Emerging Adults* (2009), 156.
22. ใน Smith, *Souls in Transition*, 156.
23. 2 นีไฟ 2:13.
24. 2 นีไฟ 25:23.
25. โมโรไน 10:31.